

Sygn. akt VI U 405/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Zofia Pawelczyk-Bik

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2020 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy A. W.

przeciwko (...) w C.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania A. W. od decyzji (...)w C. z dnia 24 czerwca 2019 roku, (...)

oddala odwołanie.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku doręczyć odwołującej i pełn. (...) z pouczeniem o terminie i sposobie złożenia wniosku o uzasadnienie oraz możliwości zaskarżenia niniejszego orzeczenia do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie.

Sygn. akt VI U 405/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 czerwca 2019 roku znak: (...) w C. odmówił A. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 26 marca 2019 roku do 2 kwietnia 2019 roku. W uzasadnieniu (...) podał, że niezdolności od 20 lipca 2017 roku należy zaliczyć do jednego okresu zasiłkowego, który został wykorzystany z dniem 17 stycznia 2018 roku, a także, że po 13 stycznia 2019 roku nie odzyskała zdolności do pracy.

(decyzja z dnia 24 czerwca 2019 roku – a.r.)

Od powyższej decyzji A. W. złożyła odwołanie wnosząc o przyznanie jej prawa do świadczeń.

(odwołanie – k. 1)

(...) wniósł o oddalenie odwołania powołując się na argumentację z zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 3-4)

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołująca się prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą i z tego tytułu opłaca składki na ubezpieczenia społeczne, w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. Odwołująca podlegała do ubezpieczenia chorobowego nieprzerwanie od 1 maja 2012 roku.

(poświadczenie o ubezpieczeniu chorobowym – a.r.)

Decyzją z dnia 27 marca 2020 roku znak: (...) (...)w W. przyznał odwołującej rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 18 lutego 2019 roku w wyniku rozpoznania jej wniosku z dnia 18 lutego 2019 roku. Prawo do renty zostało przyznane do 31 marca 2021 roku.

(decyzja z dnia 27 marca 2020 roku – k. 162)

Odwołująca się była niezdolna do pracy w okresach:

- od 20 lipca 2017 roku do 17 stycznia 2018 roku (dolegliwości bólowe stawu kolanowego)
- od 18 stycznia 2018 roku do 12 stycznia 2019 roku (w tym okresie pobierała świadczenie rehabilitacyjne ze względu na dalej utrzymujące się dolegliwości bólowe stawu kolanowego oraz innych stawów i współistniejącej choroby L.-K. – schorzenie reumatologiczne),
- od 26 marca 2019 roku do 2 kwietnia 2019 roku.

Niezdolności przypadające w powyższych okresach były wywołane tymi samymi schorzeniami ortopedyczno-reumatologicznymi.

Od dnia 13 stycznia 2019 roku odwołująca się nie odzyskała zdolności do pracy z powodu schorzeń, z których pozowała niezdolna od 12 stycznia 2019 roku. Po dniu 13 stycznia 2019 roku odwołująca się odczuwała nadal dolegliwości bólowe stawów w przebiegu artropatii i dolegliwości bólowe stawu kolanowego po artroskopii.

(opinia biegłego ortopedy M. G. – k. 104-107; opinia biegłego specjalisty z zakresu chorób wewnętrznych S. O. – k. 136-137; uzupełniająca opinia biegłego ortopedy M. G. – k. 147)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, aktach organu rentowego oraz opinii biegłych ortopedy M. G. oraz specjalisty z zakresu chorób wewnętrznych S. O.. Opinie zostały sporządzone w sposób rzeczowy, zgodny ze sztuką na podstawie analizy dokumentacji medycznej załączonej do akt sprawy oraz po przeprowadzeniu badania odwołującej się. (...) nie kwestionował ustaleń biegłego. Odwołująca się nie wносиła również zastrzeżeń do opinii, a na podstawie przedłożonej przez nią dokumentacji medycznej po wydaniu opinii głównej przez ortopeda Sąd uznał za zasadne dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej ortopedy. Opinia uzupełniająca pozostawała spójna co do ustaleń dokonanych przez biegłego z opinią główną.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania Sądu było odwołaniem A. W. od decyzji (...) odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 26 marca 2019 roku do 2 kwietnia 2019 roku z powodu wykorzystania okresu zasiłkowego z dniem 17 stycznia 2018 roku.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. - Dz. U. z 2019 r. poz. 645, dalej, jako: ustawa zasiłkowa) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Powyższy okres jest tzw. okresem zasiłkowym, którego wyczerpanie skutkuje odmową przyznania prawa do dalszego zasiłku chorobowego. Okres zasiłkowy przy schorzeniach odwołującej się wynosił 182 dni. Z kolei art. 9 ust. 1 ustawy zasiłkowej wskazuje, że do okresu zasiłkowego wskazanego w art. 8 tej ustawy zalicza się również wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, a w ust. 2 wskazuje on, że do owego okresu zalicza się również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Z literalnego brzmienia cyt. art. 9 ww. ustawy wynika, że do okresu zasiłkowego

wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy. Przy czym wykładnia językowa prowadzi do wniosku, że doliczaniu podlegają okresy niezdolności do pracy w znaczeniu medycznym. Do jednego okresu zasiłkowego zalicza się nawet różne schorzenia (jednostki chorobowe) jeżeli występowały po sobie bez przerwy.

W przypadku odwołującej się niezdolności do pracy od 20 lipca 2017 roku do 17 stycznia 2018 roku, od 18 stycznia 2018 roku do 12 stycznia 2019 roku oraz od 26 marca 2019 roku do 2 kwietnia 2019 roku podlegają zaliczeniu do jednego okresu zasiłkowego wykorzystanego z dniem 17 stycznia 2018 roku. Niezdolności do pracy były wywołane przez te same schorzenia na co wskazywali biegli. Pomiędzy okresem niezdolności do pracy od 20 lipca 2017 roku do 17 stycznia 2018 roku oraz od 18 stycznia 2018 roku do 12 stycznia 2019 roku nie było przerwy. Natomiast przerwa pomiędzy 12 stycznia 2019 roku a 26 marca 2019 roku wynosiła 72 dni. Jednakże należy wskazać, że chodzi o zdolność i niezdolność do pracy w znaczeniu medycznym, a nie formalnym – potwierdzonym wystawieniem zwolnienia lekarskiego. Sąd ustalił, że od 13 stycznia 2019 roku odwołująca się nie odzyskała zdolności do pracy. Oznacza to, że pozostawała niezdolna do pracy przez cały okres, na który nie było wystawione zaświadczenie lekarskie tj. od 13 stycznia 2019 roku do 25 marca 2019 roku i dalej od 26 marca 2019 roku. Niezdolności do pracy były wywołane tymi samymi schorzeniami w każdym z okresów niezdolności udokumentowanych zwolnieniami lekarskimi, a nadto między niezdolnościami do pracy w znaczeniu medycznym nie było ani jednego dnia przerwy. Oznacza to że wszystkie niezdolności do pracy od 20 lipca 2017 roku do 2 kwietnia 2019 roku organ zasadnie zaliczył jako jeden okres zasiłkowy.

Zgodnie z art. 13 ust 1 pkt 1 ustawy zasiłkowej, zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy. Jak wynika z ustaleń Sądu odwołująca się w tej sprawie miała przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 18 lutego 2019 roku. Oznacza to, że w okresie od 18 lutego 2019 roku do dnia kiedy zostało przyznane tj. do 31 marca 2021 roku odwołująca miała zabezpieczenie społeczne w postaci otrzymywania świadczeń od organu rentowego. Osoba, która otrzymuje świadczenia emerytalne lub rentowe, uzyskuje dochód, dlatego ustawodawca nie uznał za uzasadnione chronić jej niezdolności do pracy poprzez wypłatę zasiłku chorobowego. Oznacza to, że za okres niezdolności do pracy przypadający od 26 marca 2019 roku do 2 kwietnia 2019 roku kiedy odwołująca ma zabezpieczenie społeczne w postaci renty nie przysługuje jej zasiłek chorobowy.

Mając na względzie powyższe Sąd oddalił odwołanie.